

sada vyslovená v rozhodnutích čís. 2549 a 2862 sb. n. s. ještě za platnosti starého konkursního řádu, že nárok obchodního pomocníka ze služební smlouvy od prohlášení konkursu do zrušení služebního poměru výpovědi jest pohledávkou proti podstatě, kdežto nárok vzniklý před prohlášením konkursu náleží s omezením podle § 54 čís. 2 konk. ř. do první třídy konkursních věřitelů. Žalobce se domáhá nároku za dobu od 1. září 1933 do 31. prosince 1933, tedy za dobu po prohlášení konkursu na jmění zaměstnavatelovo, vydaném dne 17. srpna 1933, a uplatňuje tedy pohledávku za podstatou, kterou není třeba přihlašovati ke konkursu, nýbrž lze ji vymáhati podle § 126 odst. 3 konk. ř. žalobou.

Čís. 14769.

Kupitel věci koupené s výhradou práva vlastnického pro prodávatele nemůže býti odsouzen k vrácení věci té prodávateli, byla-li podle § 140 ex. ř. věc ta popsána a odhadnuta jako příslušenství nemovitosti, aniž byla vyloučena z dražebního řízení o nemovitosti.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1935, Rv I 95/34.)

Žalobkyně domáhá se na žalované konkursní podstatě firmy F. W. M. vydání věcí úpadkyni s výhradou práva vlastnického prodávých. Věci ty byly pojaty do konkursní podstaty firmy F. W. M., ale byly podle § 140 ex. ř. popsány a odhadnuty jako příslušenství nemovitosti v exekčním řízení vymáhající věřitelky firmy »Julius M. a Co.« o nucenou dražbu této nemovitosti proti dlužnici Marie M-ové, k němuž pak přistoupil správce konkursní podstaty Marie M-ové upadnuvší na to do konkursu. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

Movité věci, o které v souzeném případě jde, byly pojaty do konkursní podstaty firmy F. W. M. & Co., ale byly podle § 140 ex. ř. popsány a odhadnuty jako příslušenství nemovitosti v exekčním řízení vymáhající věřitelky firmy »Julius M. a Co.« vedeném nucenou dražbou této nemovitosti proti dlužnici Marii M., k němuž pak přistoupil správce konkursní podstaty Marie M., upadnuvší na to do konkursu. Tím pozbyla konkursní podstata firmy F. W. M. možnosti vrátiti takto popsané a odhadnuté věci žalobkyni. Neboť poznámkou dražebního řízení proti Marii M. a její konkursní podstatě nabytí vymáhající věřitel podle § 135 ex. ř. proti každému pozdějšímu nabyvateli nemovitosti práva, aby v pořadí poznámky byla uspokojena jeho pohledávka z dražebního výtěžku nemovitosti i jejího příslušenství. Odhad nemovitosti a jejího příslušenství podle § 140 ex. ř. jest jen doplňkem této poznámky a nemá podle motivů § 140 ex. ř. účel a význam jen pro koupěchtivé, nýbrž tvoří základ pro posouzení přiměřenosti příklepu a slouží nejen podávatelům, nýbrž i věřitelům. Z toho plyne, že na popsané a odhadnuté věci movité,

tvořící příslušenství dražené nemovitosti, se vztahuje rovněž poznámka dražebního řízení a že tudíž vymáhající věřitel nabývá tím nároku, aby v onom poznamenaném pořadí došel uspokojení i z výtěžku za toto příslušenství. Při popisu příslušenství jest postupovati podle předpisů o zabavení movitých věcí (§ 253 ex. ř.), jak se praví v instrukci pro výkonné orgány (z roku 1910 II P 52—57). Obdobně to plyne i z § 134 odst. 1 ex. ř. o zabavení a popsání nemovitostí ve veřejné knize nezapsaných. Neboť tu nabývá vymáhající věřitel zabavením a popsáním nemovitosti práva na uspokojení z výtěžku této nemovitosti. A obdobně ho nabývá i sepsáním a odhadem příslušenství nemovitosti ve veřejné knize zapsané, poněvadž příslušenství nemovitosti není z veřejné knihy právě tak seznatelné, jako při nemovitosti do veřejné knihy vůbec nezapsané. Dokud není sporná věc (stroj) vyloučena z dražebního řízení o nemovitosti patřící do konkursní podstaty Marie M., nemůže konkursní podstata firmy F. W. M. toto úřední opatření svépomocně rušiti (§ 19 obč. zák.) a stroj vydati. Mohla sice dáti popud k tomu, aby se tak stalo, ač nebyla účastnicí dražebního řízení, neboť exekuční soud má z úřadu rozhodnouti, zda popsané movité věci jsou příslušenstvím nemovitosti (§§ 39 čís. 2 a 252 ex. ř.), avšak dokud se tak nestalo, nemůže žalovaná strana se strojem volně nakládati. Nejde tu o to, zda zavinila, že stroj byl pojat jako příslušenství do odhadu, a zda připravila žalobkyni o její vlastnické právo ke stroji, poněvadž se nežaluje o náhradu škody, nýbrž o vydání věcí. Ustanovení § 378 obč. zák. na souzený případ nedopadá, neboť předně nejde o vlastnickou žalobu, nýbrž o obligační nárok plynoucí z kupní smlouvy, v níž si žalobkyně vyhradila právo vlastnické až do úplného zaplacení kupní ceny, za druhé byla by musila žalobkyně upravit žalobní žádání tak, že žalovaná jest povinna stroj jí na své útraty opatřiti, a za třetí žalovaná konkursní podstata ani nepustila věc ze své držby po doručení žaloby, neboť sepsal a odhad stroje jako příslušenství provedl výkonný orgán, nikoliv žalovaná strana, a konečně žaloba byla podána dne 22. července 1932, kdežto spis a odhad se stal podle zjištění již před tím dne 28. června 1932. Netřeba se proto zabývatí otázkou, zda a jakými právními prostředky se může žalující strana domáhati vyloučení věcí z konkursní podstaty Marie M.

Čís. 14770.

Nemanželská matka, jež měla v době rozhodné pro ustanovení poručníka řádné bydliště na Slovensku, jest již proto poručnicí ze zákona a nepotřebuje schválení poručenského soudu ke sporu, jímž se jménem svého dítěte domáhá na zploditeli uznání otcovství a placení výživného.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1935, R II 566/35.)

Prv ý s o u d zamítl žalobu, již se nezletilý žalobce domáhal na žalovaném uznání otcovství a placení výživného. O d v o l a c í s o u d z podnětu odvolání zrušil rozsudek prvního soudu a předcházející řízení pro zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s. z důvodu, že žalobce nebyl za-